

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Avdelning 4

DOM
2016-10-28
meddelad i
Huddinge

Mål nr: B 10312-16

PARTER (Antal tilltalade: 3)

Tilltalad

Per MIKAEL Häggqvist, 19890606-0457
Vikingavägen 31 Lgh 1201
136 43 Handen

Offentlig försvarare:

Advokat Sofie Jeppsson
Advokatfirman Althin
Skeppsbron 28, 3 tr
111 30 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Mathias Lidberg
Åklagarmyndigheten
Söderorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1194
141 24 Huddinge

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Narkotikabrott, ringa brott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-06-05

Påföljd m.m.

Dagsböter 150 å 210 kr

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Sofie Jeppsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 15 286 kr, varav 3 057 kr avser mervärdesskatt. Av beloppet ska Mikael Häggqvist till staten återbetala 7 500 kr.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
141 84 Huddinge	Björnkullavägen 5 A	08-561 660 40	08-711 05 80	måndag - fredag
		E-post: sodertorns.tingsratt.avdelning4@dom.se		08:30-16:00
		www.sodertornstingsratt.domstol.se		

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Avdelning 4

DOM
2016-10-28
meddelad i
Huddinge

Mål nr: B 10312-16

Tiltalad

CAMILLA Sofia Jedenborg, 19930111-1325
Lagmansvägen 29 Lgh 1204
141 62 Huddinge

Offentlig försvarare:

Advokat Björn Sandin
Försvarsadvokaterna Stockholm HB
Box 12107
102 23 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Mathias Lidberg
Åklagarmyndigheten
Söderorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1194
141 24 Huddinge

DOMSLUT

Brott som den tiltalade döms för

1. Narkotikabrott, ringa brott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-05-13
2. Narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-07-16

Påföljd m.m.

Villkorlig dom med samhällstjänst 50 timmar. Om fängelse i stället hade valts som påföljd skulle fängelse 1 månad ha dömts ut.

Frivårdskontor

Frivården Södertörn

Brottsofferfond

Den tiltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Björn Sandin tillerkänns ersättning av allmänna medel med skäligen 15 011 kr, varav 3 002 kr avser mervärdesskatt. Av beloppet ska Camilla Jedenborg till staten återbetala 7 500 kr.

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT
Avdelning 4

DOM
2016-10-28
meddelad i
Huddinge

Mål nr: B 10312-16

Tiltalad

Kjell OSKAR Lundin, 19920116-5231
Frihetsberövande: Häktad
Heleneborgsgatan 40 Lgh 1206
117 32 Stockholm

Offentlig försvarare:

Advokat Tove Rhudin Nichols
Advokatbyrån Nichols & Co AB
Svartmangatan 16
111 29 Stockholm

Åklagare

Kammaråklagare Mathias Lidberg
Åklagarmyndigheten
Söderorts åklagarkammare i Stockholm
Box 1194
141 24 Huddinge

Målsägande

Sekretess, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Massi Fritz
Advokatbyrån Elisabeth Fritz AB
Box 19579
104 32 Stockholm

DOMSLUT

Brott som den tiltalade döms för

1. Våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st brottsbalken
2016-08-06
2. Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-05-13 -- 2016-08-07 (4 tillfällen)
3. Ringa narkotikabrott, 1 § 1 st 6 p och 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-08-07

Åtal som den tilltalade frikänns från

Narkotikabrott, 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)
2016-01-09

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år 3 månader

Skadestånd

Oskar Lundin ska utge skadestånd till Målsäganden, sekretess, med 115 400 kr jämte ränta på 115 000 kr enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 6 augusti 2016 och ränta på 400 kr enligt 6 § räntelagen från den 20 september 2016, allt till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen narkotika med emballage förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polisregion Stockholm; Beslagsprotokoll 2016-5000-BG77256 p. 1-3 och 2016-5000-BG78017 p. 1).
2. I beslag tagna 42 600 kronor förklaras förverkade. Beslaget ska bestå (Polisregion Stockholm; Beslagsprotokoll 2016-5000-BG78017 p. 5).

Häktning m.m.

Oskar Lundin ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifter som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar och som kan röja målsägandens identitet. Detsamma gäller målsägandens identitetsuppgifter i Partsbilaga sekretess till denna dom.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Tove Rhudin Nichols tillerkänns ersättning av allmänna medel med 178 099 kr. Av beloppet avser 35 620 kr mervärdesskatt.
2. Elisabeth Massi Fritz tillerkänns ersättning av allmänna medel med 129 192 kr. Av beloppet avser 25 838 kr mervärdesskatt.
3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.

Övrigt

Oskar Lundin ska till staten betala tillbaka kostnaderna för provtagning och analys på 1 315 kr.

Innehåll

BEGÄRAN.....	6
ÅTALET AVSEENDE VÅLDTÄKT	8
INSTÄLLNING	8
UTREDNING M.M.	9
TINGSRÄTTENS BEDÖMNING.....	13
Inledning.....	13
Värdering av parternas utsagor	14
Värdering av övrig bevisning och vad som annars framkommit i målet	17
Sammanfattning och slutsats	22
SKADESTÅND	24
ÅTALEN AVSEENDE NARKOTIKABROTT OCH RINGA NARKOTIKABROTT	24
INSTÄLLNINGAR.....	24
UTREDNING M.M.	25
TINGSRÄTTENS BEDÖMNING.....	28
Åtalspunkt 1	28
Åtalspunkt 2	28
Åtalspunkt 3	29
Åtalspunkt 4	31
Åtalspunkt 5	32
Förverkande m.m.	33
PÅFÖLJD.....	33
Oskar Lundin.....	33
Camilla Jedenborg.....	34
Mikael Häggqvist	35
ÖVRIGA FRÅGOR	35
HUR MAN ÖVERKLAGAR.....	36

BEGÄRAN

Åklagaren har begärt att tingsrätten ska döma Oskar Lundin, Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist för följande brott:

Våldtäkt (Oskar Lundin)

Oskar Lundin har tvingat målsäganden till vaginalt samlag och därefter tvingat målsäganden att tåla att han med sina fingrar och sin penis penetrerat målsägandens anal. Den sexuella handlingen är jämförlig med samlag. Tvånget bestod i att Oskar Lundin dels tryckt ner och hållit fast målsäganden, dels slagit målsäganden med öppen hand på rumpan samt med våld särat på hennes skinkor. Oskar Lundin har samtidigt otillbörligt utnyttjat att målsäganden på grund av allvarlig rädsla befunnit sig i en särskilt utsatt situation. Det hände den 6 augusti 2016 i Bandhagen, Stockholm.

Oskar Lundin begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 6 kap 1 § 1 st brottsbalken (1962:700)

Narkotikabrott (Oskar Lundin, Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist) och ringa narkotikabrott (Oskar Lundin)

Åtalspunkt 1 (Lundin)

Oskar Lundin har olovligen överlåtit i vart fall 0,6 gram kokain, som är narkotika. Det hände den 9 januari 2016 i Storstockholmsområdet.

Oskar Lundin begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 1 p narkotikastrafflagen (1968:64)

Åtalspunkt 2 (Lundin och Jedenborg)

Oskar Lundin har olovligen överlåtit ca 0,6 gram kokain, som är narkotika. Det hände den 13 eller 14 maj 2016 på Tvätterskevägen i Stockholm, Stockholms stad.

Camilla Jedenborg har vid samma tillfälle och plats olovligen innehaft ca 0,6 gram kokain, som är narkotika.

Camilla Jedenborg och Oskar Lundin begick gärningarna med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 1 o 6 pp narkotikastrafflagen (1968:64)

Åtalspunkt 3 (Lundin och Häggqvist)

Oskar Lundin har olovligen överlåtit ca 0,6 gram kokain, som är narkotika. Det hände den 5 juni 2016 vid Mårdvägen i Huddinge, Stockholm.

Mikael Häggqvist har vid samma tillfälle och plats olovligen innehaft ca 0,6 gram kokain, som är narkotika.

Mikael Häggqvist och Oskar Lundin begick gärningarna med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 1 o 6 pp narkotikastrafflagen (1968:64)

Åtalspunkt 4 (Lundin och Jedenborg)

Oskar Lundin har olovligen överlåtit ca 1,2 gram kokain, som är narkotika. Det hände den 16 juli 2016 i Hammarby sjöstad, Stockholm.

Camilla Jedenborg har vid samma tillfälle och plats olovligen innehaft ca 1,2 gram kokain, som är narkotika.

Camilla Jedenborg och Oskar Lundin begick gärningarna med uppsåt.

Lagrum: 1 § 1 st 1 o 6 pp narkotikastrafflagen (1968:64)

Åtalspunkt 5 (Lundin)

Oskar Lundin har olovligen i överlåtelsesyfte innehaft 2,55 gram kokain, som är narkotika. Det hände den 7 augusti 2016 på Kapellgränd i Stockholm.

Oskar Lundin har olovligen använt kokain, som är narkotika. Det var den samma tid som ovan eller kort tid dessförinnan på Kapellgränd i Stockholm eller på annan plats i Stockholmsområdet.

Oskar Lundin begick gärningarna med uppsåt.

Lagrums: 1 § 1 st 1 och 6 pp samt 2 § narkotikastrafflagen (1968:64)

Åklagaren har i anslutning till åtalspunkt 5 begärt att narkotika med emballage och 42 600 kronor ska förverkas från Oskar Lundin och upplyst om att statens kostnader för provtagning och analys uppgår till 1 315 kronor.

Åklagaren har under huvudförhandlingen lagt ned åtalet avseende narkotikabrott i åtalspunkt 1 på den grund att tillräckliga skäl att Oskar Lundin gjort sig skyldig till brottet inte föreligger.

Målsäganden, som biträtt åtalet avseende våldtäkt, har begärt att Oskar Lundin ska förpliktas att betala skadestånd till henne med 136 650 kr, varav 100 000 kr avser kränkning, 15 000 kr avser sveda och värk, 20 000 kr avser inkomstförlust och 1 650 kr avser utlägg för läkarbesök, läkemedel och resor. Hon har även begärt ränta enligt 6 § räntelagen från den 6 augusti 2016 på beloppen avseende kränkning och sveda och värk och från den 20 september 2016 på övriga belopp, allt till dess full betalning sker.

ÅTALET AVSEENDE VÅLDTÄKT

INSTÄLLNING

Oskar Lundin har förnekat att han gjort sig skyldig till våldtäkt och bestritt målsägandens skadeståndsanspråk. 400 kronor för utlägg i samband med läkarbesök och ränteberäkningen har vitsordats som skäligen i och för sig.

UTREDNING M.M.

Målsäganden och Oskar Lundin har hörts. På åklagarens begäran har förhör hållits med Susanna Staflund Grenmo, Carin Lindén och Lotti Helström. Åklagaren har även åberopat skriftlig bevisning, främst rättsintyg och andra läkarutlåtanden, chat mellan Målsäganden och Susanna Staflund Grenmo samt meddelanden och loggade samtal mellan Målsäganden och Oskar Lundin. På Oskar Lundins begäran har förhör hållits med Martina Olsson Frisk och han har även åberopat ett av denne upprättat rättsintyg och utdrag från polisens logg.

Genom utredningen har inledningsvis följande framkommit. Målsäganden och Oskar Lundin träffades första gången den 9 juli 2016 på restaurang Tjoget i Hornstull, Stockholm. Målsäganden var där med sin väninna Susanna Staflund Grenmo och även Oskar Lundin hade en kompis med sig. De båda sällskapen stod i baren och började prata med varandra. Målsäganden och Oskar Lundin har berättat att de hade trevligt och de bytte telefonnummer under kvällen. När Målsäganden lite senare skulle åka hem följde Oskar Lundin med henne mot tunnelbanan men det slutade med att han i stället bjöd henne på en taxi hem. Innan de skildes åt gav Målsäganden Oskar Lundin en puss på munnen och hon skickade ett meddelande till honom när hon hade kommit hem. Den 30 juli skickade Målsäganden ett meddelande till Oskar Lundin och därefter hade de ganska tät kontakt; nästan 500 meddelanden skickades innan de sågs nästa gång, på natten mot den 6 augusti. Tonen i meddelandena är bitvis flirtig, även om båda två har uppgett att det var med glimten i ögat, och de hade lösa planer på att ses. På kvällen den 5 augusti var Målsäganden ute på Kungsholmen med några arbetskamrater medan Oskar Lundin var i Hammarby Sjöstad med ett par kompisar. De höll kontakten och båda verkar ha varit inställda på att ses senare under kvällen. Efter att inte ha hörts på 1,5 timme skickade Målsäganden en fråga till Oskar Lundin om hon ska åka hem och lite senare meddelade hon att hon satt på bussen. Av den efterföljande konversationen framgår att hon då kände sig ledsen och besviken, vilket hon även berättat om i

förhör. Efter lite turer fram och tillbaka bestämde de att Oskar Lundin skulle ta en taxi hem till Målsäganden och han verkar ha kommit dit någon gång efter 01.30. De satte sig i vardagsrummet och pratade en stund. Målsäganden kände sig trött och ville sova och det slutade med att Oskar Lundin fick sova över hos henne. Enligt Målsäganden försökte hon först få honom att åka hem men gick senare med på att låta honom stanna medan Oskar Lundin uppgett att det var Målsäganden som erbjöd honom att sova över, vilket han tackade ja till. Från början låg Målsäganden i sin säng och Oskar Lundin i den extrasäng som står i hennes sovrum. Efter att Målsäganden sagt att hon frös sköts sängarna ihop och Oskar Lundin la sig bakom Målsäganden i s.k. skedposition.

Beträffande det efterföljande händelseförloppet har parterna berättat följande

Målsäganden: Oskar Lundin började smeka henne på ryggen, rumpan och låret. Hon tyckte att det var mysigt och kände hur hans penis hårdnade. Därefter förde han in sin hand innanför hennes trosor och började smeka henne mellan benen och på klitoris. Först var det skönt men efter en stund blev Oskar Lundin för hårdhänt och det kändes obehagligt. Hon drog därför bort hans hand. Då förde han in sitt finger i hennes slida, återigen på ett hårdhänt sätt så att det kändes obehagligt. Hon knep ihop benen för att visa att hon inte var intresserad av sex och han drog ut sitt finger. Sen gick det väldigt fort. Oskar Lundin tog tag i hennes höft och pressade ner den mot sängen så hon hamnade på mage med honom över sig. Hon var inte alls beredd eller redo när han förde in sin penis i hennes slida på ett hårt och bryskt sätt. Sen fortsatte han att stöta in i henne, vilket gjorde ont i underlivet och dessutom i huvudet som slog mot väggen. Hon sa att det gjorde ont, att hon inte ville och att han skulle sluta. Plötsligt slog han till henne på skinkan med öppen hand och drog henne i håret. Hon upprepade att det gjorde ont och att han skulle sluta men han bara hånskrattade åt henne, sa åt henne att sluta gnälla och slog till henne på andra skinkan. Även denna gång sa hon att hon inte ville och han drog sig då ur henne. Oskar Lundin sa åt henne att suga av honom men hon sa nej. Då sa han åt henne att

sätta sig på honom, vilket hon också sa nej till. Då tog han tag i hennes skinkor med båda händerna och bände isär dem så att det kändes som att hon sprack. Oskar Lundin förde in ett finger i hennes anal, vilket var både obehagligt och smärtsamt. Sedan förde han in sin penis och det kändes som att hon sprack på nytt. Hon grät och bad honom sluta. Efter en ganska kort stund drog han sig ur, sa ”fuck it, jag skiter i det här”, tog på sig sina kläder och gick ut i hallen. Han sa att hon betedde sig som ett psyko och en tonåring och sa åt henne att sluta gråta. Hon frågade om han förstod vad han hade gjort och varför han hade betett sig så men uppfattade inte hans svar. Sen lämnade han lägenheten. Kort därefter ringde hon till Oskar Lundin eftersom hon ville ha svar på sina frågor men fick inga svar. Däremot sa Oskar Lundin ”det är inte dig det är fel på, det är mig – jag är fucked” innan han la på. Hon skrev även meddelanden till Susanna Staf Lund Grenmo. När hon gick på toaletten efteråt blödde hon från rumpen och hon såg även en liten, ljus blodfläck på lakanet.

Hon sa ifrån till Oskar Lundin 5-6 gånger och uppfattade att han hörde henne eftersom han varje gång svarade på ett hånfullt sätt – skrattade åt henne och sa att hon var en mes, att hon var gnällig, att hon var som en tonåring och liknande – och fortsatte penetrera henne. Oskar Lundin höll sin hand på hennes höft och hon kände att han var stark, samtidigt som hon blev rädd när han inte lyssnade på henne och rädslan tilltog när han bara skrattade åt henne och struntade i att hon bad honom sluta. Han hade övertaget och hon visste inte vad som skulle hända om hon försökte göra fysiskt motstånd. Därför blev hon som paralyserad – kroppen blev spänd och lydde henne inte.

Oskar Lundin: Han började smeka Målsäganden och märkte hur hon andades tyngre och gnydde. När han sen smekte Målsäganden mellan benen började hon stöna och hon smekte honom över mellangärdet. De tog av sig trosor och kalsonger och när han därefter förde in ett finger i hennes slida märkte han att hon var våt. Målsäganden gjorde inget motstånd utan signalerade att hon ville att han skulle

fortsätta. Innan han förde in sin penis sa hon att han skulle vara försiktig, vilket han också var. Målsäganden stönade och han märkte att hon njöt när han stötte in i henne. Han gav henne två ömsinta smiskar på rumpan och efter den andra rullade Målsäganden plötsligt åt sidan. Han förstod inte vad som hände och frågade om han hade gjort något. När han inte fick något svar lämnade han sängen och började klä på sig. Han var inte arg eller irriterad utan blev ställd och tappade intresset. Han gick till hallen där han tog på sig skor och kavaj. Målsäganden gick ut i vardagsrummet och han hörde henne säga ”varför händer det alltid mig”. Det lät som att hon grät och när han frågade hur hon mådde svarade hon ”hur fan tror du”. Hon frågade om han inte skulle säga hej då i alla fall. Han gjorde det och lämnade sedan lägenheten. När han satt i taxin märkte han att han hade ett pågående telefonsamtal med Målsäganden. Förmodligen har hon ringt honom, varefter han av misstag råkat ringa upp. Han pratade inte med Målsäganden men hörde i luren att hon bad honom komma tillbaka. Med hänsyn till hur hon uppträdde innan han gick och vad hon sa i telefonen uppfattade han att hon var knäckt över att han hade lämnat henne.

Målsäganden protesterade aldrig, varken i ord eller i handling. I så fall hade han avbrutit direkt. Han känner inte heller igen att hon skulle ha blivit stel eller passiv utan han uppfattade att hon njöt lika mycket som han. Han låg hela tiden på sidan, bakom Målsäganden och var ömsint och respektfull, aldrig hårdhänt eller hånfull. Vidare har han aldrig varit i eller vid hennes anal, varken med fingrar eller penis.

På morgonen den 6 augusti svarade Susanna Staflund Grenmo på de meddelanden som Målsäganden hade skickat på natten och de hade sedan en chatkonversation. Lite senare samma dag besökte Målsäganden Södersjukhusets avdelning för våldtagna kvinnor (AVK) och Susanna Staflund Grenmo var då med som sällskap. Målsäganden undersöktes av läkaren Carin Lindén. På kvällen kontaktades polisen

och en anmälan mot Oskar Lundin togs upp. Två dagar senare undersöktes Målsäganden på nytt på AVK, av överläkaren Lotti Helström. De båda läkarna har upprättat ett gemensamt rättsintyg. Martina Olsson Frisk, specialistläkare i Rättsmedicin har fått del av utredningsmaterialet, inklusive fotografier som tagits vid undersökningarna på AVK, och därefter upprättat ett eget rättsintyg.

Av utredningen har slutligen framkommit att Målsäganden haft underlivsproblem efter förlossningar 2011 och 2013 och fått vård på först Södersjukhusets och sedan Danderyds sjukhus kvinnoklinik. Vården har bestått i såväl operativa ingrepp som samtalskontakt. I samtal under våren 2015 beskrev Målsäganden problem med smärta och svårigheter att ha samlag ända sedan den första förlossningen samt en väldigt negativ självbild av sitt underliv. Den sista operationen utfördes i december 2015 och i kuratorsamtal kort därefter uttryckte Målsäganden behov av fortsatt terapeutisk vård.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Inledning

Liksom i de flesta mål om sexualbrott bygger åtalet i huvudsak på de uppgifter som Målsäganden har lämnat. Detta hindrar dock inte en fällande dom då en trovärdig utsaga från en målsägande i förening med vad som i övrigt har framkommit i målet kan utgöra tillräcklig bevisning. En central fråga för tingsrätten blir därför att bedöma Målsäganden och hennes utsagas trovärdighet. Det ska dock understrykas att det beviskrav som allmänt sett gäller i brottmål inte efterges och att det för en fällande dom krävs att det genom den utredning som har lagts fram är ställt bortom rimligt tvivel att Oskar Lundin har gjort sig skyldig till det som påstås. Det är därför inte tillräckligt att Målsägandens berättelse vid en jämförelse med Oskar Lundins

framstår som mer trovärdig utan hänsyn måste också tas till övrig bevisning och relevanta sakomständigheter i målet (jfr NJA 2009 s. 447 I och II samt 2010 s. 671).

Som framgått ovan har parterna lämnat uppgifter som i allt väsentligt överensstämmer med varandra fram tills att de hamnade i samma säng och Oskar Lundin började smeka Målsäganden. Hur en av dem uppfattade eller tolkade den andre är subjektivt och att de i efterhand kan ha olika uppfattning i dessa delar framstår som naturligt. Det står dock klart att de inte i förväg pratade om att ha sex, hur det skulle gå till, vilka preferenser de hade osv. Oskar Lundin har berättat att han i stället agerade utifrån de signaler som Målsäganden gav honom, vilket säkert är hur det ofta fungerar i praktiken. Olika personer kan dessutom ha olika uppfattning om vad som är ömsint och varsamt respektive hårdhänt och våldsamt. Det finns dock avvikelser mellan utsagorna som inte kan förklaras med att parterna uppfattat situationen på olika sätt. Dessa förefaller inte heller bero på att en eller båda har dåliga minnen av händelsen. Både Målsäganden och Oskar Lundin har uppgett att de inte var särskilt alkoholpåverkade och att de har goda minnesbilder av vad som hände under kvällen och natten. Ingenting i deras utsagor tyder på motsatsen.

Värdering av parternas utsagor

Målsäganden har i ett långt förhör lämnat en klar, sammanhängande och detaljerad berättelse. Den framstår inte som överdriven och förefaller vara fri från tydliga motsägelser och orimligheter. Det har under huvudförhandlingen i målet inte lyfts fram några betydelsefulla uppgifter från förundersökningen som visar att Målsäganden ändrat sina uppgifter från ett förhör till ett annat utan berättelsen förefaller ha varit konsekvent sedan processens början. Samtidigt innehåller utsagan gott om specifika detaljer om exempelvis vad som sades och hur hon kände sig. Allt detta bidrar till bilden av en berättelse om någonting självupplevt. Tingsrätten har egentligen bara uppfattat en uppgift som är svårförenlig med den övriga

utredningen – att Målsäganden ska ha noterat en ljus, liten blodfläck på lakanet efter blödning från rumpan. Av PM från kriminaltekniker framgår nämligen att något synligt blod inte hittades på lakanet vid platsundersökningen. Det har dock även antecknats att lakanet medtogs för eventuell vidare undersökning, vilket tyder på att den okulära kontrollen inte bedömdes vara fullständig. Vidare kan Målsäganden ha missuppfattat en annan fläck för blod. Uppgiften är osäker men den slutsatsen kan inte dras att hon medvetet lämnat en felaktig uppgift. Målsäganden har även beskrivit ett händelseförlopp där hon inledningsvis samtyckte till Oskar Lundins närmanden men senare inte ville att han skulle fortsätta och sa ifrån. Tingsrätten har noterat att Målsäganden lämnat något motsägelsefulla uppgifter om när den punkten nåddes. Hon har exempelvis berättat att hon bad Oskar Lundin ta det lugnt när han skulle påbörja det vaginala samlaget men också att det kom som en total överraskning och att hon inte förstod vad som hände. Att det i efterhand kan vara svårt att ange exakt när hon inte ville vara med längre är dock förklarligt. En samlad bedömning av Målsägandens berättelse leder enligt tingsrätten till att den måste betraktas som trovärdig.

Vid bedömningen av en målsägandes utsaga måste tingsrätten också beakta omständigheter som kan bidra till att tillförlitligheten av uppgifterna minskar. Som redan konstaterats finns det ingenting som talar för att Målsägandens minnesbilder inte är så goda som hon själv uppgett och när det gäller uppgifter om vad hon upplevde och hur hon kände sig finns inte utrymme för att hon misstagit sig. Tillförlitligheten kan även påverkas av att det finns personliga motsättningar mellan parterna eller att en målsägande annars kan ha skäl att rikta sanningslösa beskyllningar mot den tilltalade. Stämningen mellan dem förefaller ha varit god efter att Oskar Lundin kom hem till Målsäganden. Oskar Lundin har berättat att Målsäganden avbröt samlaget och sen inte svarade på hans fråga om vad som hänt. Att hon bara några få minuter senare skulle ha varit ledsen för att han gick därifrån och i stället vilja fortsätta samlaget går inte ihop. Det gör inte heller teorin om att det var besvikelsen över att ha blivit lämnad som är orsaken till att hon riktat falska

beskyllningar mot Oskar Lundin, först till Susanna Staflund Grenmo och sedan på AVK och till polisen. Försvaret har fört fram att Målsäganden övertolkar saker och ting, att hon är uppmärksamhetssökande och har ett stort behov av bekräftelse samt att hon tidigare anmält pappan till hennes barn för brott och begärt överprövning av åklagarens beslut att lägga ner förundersökningen. Att Målsäganden misstolkat Oskar Lundin och att detta lett till missförstånd mellan dem, inte minst under kvällen och natten innan de sågs, samt att hon sökt uppmärksamhet och bekräftelse från honom kan enligt tingsrätten utläsas i sms-meddelandena mellan dem. Några anmärkningsvärda saker handlar det dock inte om och tingsrätten har svårt att förstå varför Målsäganden därigenom skulle ha ett motiv att falskeligen anklaga Oskar Lundin för brott. Även om Målsäganden berättat om händelsen på ett relativt neutralt sätt, utan att visa så mycket känslor, är det långsökt att tro att hon skulle få en tillfredsställelse av att besöka AVK och berätta om så här privata saker för polisen och inför tingsrätten. Inte heller kan tidigare polisanmälningar tas till intäkt för att hon haft skäl att grundlöst polisanmäla en person som hon precis lärt känna, som hon uppenbarligen tyckte om och som hon var intresserad av. Målsäganden har berättat att hon kände skuld och skam och att hon inledningsvis inte såg någon mening med att anmäla saken. Av chat-konversation och förhör med Susanna Staflund Grenmo framgår också att det var hon som förmådde Målsäganden att kontakta AVK. Polisanmälan gjordes först senare samma dag, medan Målsäganden var på sjukhuset, även det efter påtryckningar från Susanna Staflund Grenmo, enligt vad denne uppgett. Sammantaget finns det enligt tingsrättens mening inga konkreta omständigheter som ger anledning att ifrågasätta tillförlitligheten av Målsägandens uppgifter.

Även Oskar Lundin har lämnat en utförlig berättelse om vad som hände den aktuella natten. Det finns dock moment som framstår som ologiska och mindre sannolika, vilket påverkar trovärdigheten av utsagan. Han har berättat att Målsäganden var ledsen och att han åkte dit i första hand för att ge henne sällskap och få henne att må bra. Detta rimmar illa med att han, efter det att Målsäganden

avbrutit samlaget, lämnade lägenheten inom loppet av några enstaka minuter. Han har visserligen uppgett att han frågade Målsäganden vad som hänt och då inte fick något svar men beteendet är ändå anmärkningsvärt, särskilt då tanken var att han skulle sova över hos Målsäganden och det fortfarande var mitt i natten. Vidare har han medgett att målsäganden strax innan han gick, på fråga från honom hur hon mådde, svarade ”hur fan tror du” och att han uppfattade att hon grät. Det måste därmed ha stått klart för Oskar Lundin att någonting var fel och om han inte hade gjort någonting som skulle ha kunnat orsaka detta borde han rimligen ha gjort något försök att trösta henne, vilket han uttryckligen var där för att göra. Han har vidare berättat att han inte sa någonting till Målsäganden vid telefonsamtalet strax efter att han gått och han försökte inte heller ta kontakt med henne för att höra vad som hände och hur hon mår innan han greps 1,5 dygn senare.

Värdering av övrig bevisning och vad som annars framkommit i målet

Åklagaren har åberopat **chat-konversation** och **förhör med Susanna Staflund Grenmo**. Av de inledande meddelandena från Målsäganden, som förefaller ha skickats i omedelbar anslutning till att Oskar Lundin hade lämnat hennes bostad, framgår att hon är arg på Oskar Lundin, att han gjorde henne illa när de hade sex samt att hon är chockad, äcklad och rädd. Senare i konversationen uppgav Målsäganden bland annat att Oskar Lundin sagt att hon betedde sig som en tonåring och som ett psyko, att han gjorde henne illa fast hon sa nej, att hon sa sluta men att han inte gjorde det samt att hon inte ville ha något i röven, att han bände isär och tryckte in flera fingrar så det kändes som att hon sprack och att hon blöder ur rumpan. Uppgifterna stämmer väl överens med hur Målsäganden uttryckt sig i förhör och ger stöd för att hon var väldigt uppriven och ledsen samt att Oskar Lundin agerat på det sätt som hon berättat, inklusive att han penetrerade hennes anal. Målsäganden har dock också skrivit att Oskar Lundin slog henne när de hade sex, att hon sa till honom att ta det lugnt men det sket han i och att hon var med på sex från början. Detta tyder på att Målsäganden samtyckt till att ha vaginalt samlag

med Oskar Lundin, vilket det alltså även finns uppgifter i hennes förhör som tyder på.

Susanna Staflund Grenmo har berättat att Målsäganden mådde fruktansvärt när de träffades på Södersjukhuset. Hon har beskrivit att Målsäganden var avstängd och likgiltig, som en levande död, samt att denne la skulden på sig själv och inte ville vara där. Vidare har Susanna Staflund Grenmo berättat att Målsäganden före händelsen var en glad, framåt och positiv tjej men sedan händelsen mår denne jättedåligt, är tillbakadragen och orkar inte umgås och hon har inte noterat någon förbättring. Susanna Staflund Grenmo har även redogjort för vad Målsäganden berättat för henne om händelsen men i dessa delar är det svårt att få klarhet i vad som sades redan när de träffades på Södersjukhuset och vad hon fått höra i senare samtal. Vittnesmålet har därmed inte så stor betydelse när det gäller att klarlägga vad som hände, däremot visar uppgifterna att Målsäganden mått – och alltjämt mår – väldigt dåligt och att händelsen haft en mycket negativ påverkan på henne. I samma riktning pekar det faktum att Målsäganden varit sjukskriven under 1,5 månads tid för sömnstörning, ångest, smärta och flashbacks. Vad som sålunda framkommit om målsägandens mående ger starkt stöd för att hon utsatts för ett allvarligt trauma, vilket ligger i linje med hennes berättelse men knappast kan förklaras av Oskar Lundins version.

I målet finns **två rättsintyg** och förhör har hållits med tre läkare, dels **Carin Lindén** och **Lotti Helström** på AVK, dels **Martina Olsson Frisk**. Både Carin Lindén och Lotti Helström har undersökt Målsäganden, samma dag respektive två dagar efter händelsen. Att de haft bättre möjligheter att göra iakttagelser och bedöma fynd än Martina Olsson Frisk, som tittat på fotografier och tagit del av övrigt utredningsmaterial, säger sig självt. Detsamma gäller givetvis det undersökningsfynd som Carin Lindén gjort inne i slidan, som inte kunnat dokumenteras med kamera.

Vid undersökningen den 6 augusti uppgav Målsäganden tryckömhet över höger höftbenskam och två dagar senare hade hon ett blåmärke på vänster höft. Blåmärket har enligt Carin Lindén och Lotti Helström haft ett utseende och en utveckling som talar för att det uppkommit inom några dagar före den 8 augusti och kan ha uppstått vid det aktuella händelsetillfället. Ingenting har framkommit som ger anledning att ifrågasätta den bedömningen. Skadan förefaller förenlig med vad Målsäganden beskrivit om att Oskar Lundin tog tag i och tryckte ner hennes höft. Samtidigt kan skadan säkert ha uppstått om Oskar Lundin, som han själv berättat, låg bakom målsäganden och genomförde ett samlag samtidigt som han höll på hennes höft. Samma bedömning om ålder har gjorts beträffande de blåmärken som noterats på höger lår och vänster vad. Exakt vad som orsakat dessa skador är dock mer oklart även om de enligt Målsäganden måste härröra från händelsen. Några säkra slutsatser är svåra att dra men sammantaget måste blåmärkena åtminstone ge visst stöd för att Oskar Lundin inte agerade så ömsint och respektfullt som han påstått.

Enligt undersökningsprotokollet noterades vid den gynekologiska undersökningen den 6 augusti missfärgningar, svullnad och ytliga hudskador på tre platser kring slidöppningen samt en blånad på bakväggen av slidslemhinnan. Carin Lindén har berättat att det handlade om sår, svullnader och missfärgningar i hudens eller slemhinnans yta och att dessa är att betrakta som skador som inte brukar finnas i underlivet. Hon har vidare uppgett att missfärgningarna var blödningar under ytan, inte ytligt belägna blodkärl, eftersom de inte bleknade vid tryck. Vid den gynekologiska undersökningen två dagar senare noterades endast en missfärgning vid slidöppningen och Lotti Helström har berättat att ytliga skador i slidan läker på några få dagar.

Martina Olsson Frisk har som angetts ovan inte undersökt Målsäganden utan har tittat på ett fotografi av de yttre könsdelarna som togs vid Carin Lindéns undersökning. Hon har berättat att hon då noterade ett fynd – ett litet område vid

urinrörsmynningen med en upphöjd del av vävnaden och vad som ser ut som ett vidgat blodkärl under.

Carin Lindén har på ett trovärdigt och tydligt sätt berättat om vilka iakttagelser hon gjorde vid den första undersökningen. Vidare har framkommit att Lotti Helström två dagar senare kunde konstatera att flera av fynden försvunnit eller minskat, vilket enligt henne visar på en tämligen typisk läkningsprocess och utesluter att det var fråga om normala variationer, sjukdom eller rester efter förlossningar och operationer. Vad Martina Olsson Frisk uppgett om vilka iakttagelser hon kunnat göra på fotografiet och svårigheterna att dra några slutsatser av dessa leder inte till att det finns skäl att ifrågasätta de fynd som undersökande läkare har gjort och de slutsatser de dragit. Det står därmed klart att Målsäganden hade blånader och andra ytliga skador vid slidöppningen och på slidväggen när hon undersöktes den 6 augusti.

Enligt vad som angetts i Lindéns/Helströms rättsintyg har skadorna i slidöppningen ett utseende som starkt talar för att de uppkommit efter hastig och kraftig nötning medan skadan i slidväggen har ett utseende som talar för att den uppkommit genom kraftigt våld, såsom vid våldsamt penetration av slidan. Lotti Helström och Martina Olsson Frisk har i förhör utvecklat sin respektive uppfattning om hur skador i slidan kan uppstå vid samlag (frivilliga respektive tilltvingade, försiktiga respektive våldsamma) och det står klart att de inte är överens i alla delar. En sak som de däremot förefaller helt ense om är att det är ovanligt att skador över huvud taget uppstår i slidan. Lotti Helström har uppgett att hon skriver under ett hundratal rättsintyg per år, att resultatet från gynekologisk undersökning i åttio procent av fallen är att det inte noterats någon skada alls och att det endast i fem procent av fallen finns andra skador än väldigt diskreta, ytliga rodnader. Martina Olsson Frisk har uppgett att sexuellt våld i de allra flesta fall inte ger upphov till några skador.

Enligt Lotti Helström går det inte utifrån de skador som Målsäganden hade att dra någon slutsats om det var fråga om ett frivilligt samlag eller inte, även om skadorna enligt henne absolut inte är typiska efter ett försiktigt samlag där Målsäganden var våt och upphetsad. Däremot har hon uppgett att de skador som Målsäganden haft bör ha medfört att hon hade mycket ont. Oavsett vad som orsakat skadorna och under vilka förhållanden de uppstått talar förekomsten av skador vid och i slidan för att Målsäganden hade ont när Oskar Lundin hade samlag med henne, vilket är precis vad hon själv berättat. Även om förekomsten av skador alltså inte visar att Målsäganden tvingats till samlag ger de ändå ett starkt stöd för Målsägandens uppgift om att hon på grund av obehag och smärta försökte förmå Oskar Lundin att sluta, samtidigt som de motsäger hans påstående om att Målsäganden verkade njuta av samlaget så länge det varade.

Vidare framgår av undersökningsprotokollen att Carin Lindén noterade fyra sprickor i ändtarmsöppningen medan Lotti Helström två dagar senare konstaterade två färsksprickor. Enligt deras utlåtande hade dessa skador ett utseende som talar för att de uppkommit inom några dagar före den första undersökningen och som starkt talar för att de uppkommit genom hastig utvidgning av ändtarmsöppningen. Martina Olsson Frisk har granskat ett fotografi på ändtarmsöppningen som togs vid det första undersökningstillfället och även hon har då noterat 3-4 ytliga sprickor. Hon har dock i sitt utlåtande angett att sprickorna är av arten ospecifika fynd och att utseendet av dessa talar starkt för att de uppkommit till följd av irritation på grund av avföring som har legat kvar runt ändtarmsöppningen och/eller till följd av förstoppning med hård avföring.

Lotti Helström har i förhör beskrivit hur ändtarmsöppningen fungerar och varför det är större risk för sprickbildning om den öppnas utifrån än vid tryck från avföring inifrån. Hon har vidare uppgett att de påträffade sprickornas placering, långt bak mot skinkorna, mer troligt har orsakats av att skinkorna dragits isär än av penetration av ändtarmsöppningen. Martina Olsson Frisk å sin sida har redogjort för

varför hon anser att det är omkring 75 procent sannolikhet för att sprickorna beror på rester av avföring, även om hon inte kunnat utesluta att det gått till som Målsäganden berättat. Hon har visserligen förklarat att det på fotografiet snarare ser ut som ”fissurer” än sprickor men tingsrätten har trots det haft lite svårt att följa hennes resonemang. För det första handlar det enligt Martina Olsson Frisk om ”ospecifika fynd” och hon har själv berättat att det inte går att se om de är gamla eller färska. Redan det medför att det måste vara svårt att uttala sig om orsaken med så pass hög sannolikhet som 75 procent. Vidare framstår det som märkligt att både avföringsrester och hård avföring – vilket får förstås som kraftig vidgning av ändtarmsöppningen inifrån – skulle kunna ge upphov till fynden men troligen inte hastig eller kraftig vidgning utifrån. I målet har framkommit att Målsäganden regelbundet och sedan lång tid tar movicol mot förstoppning, vilket enligt henne själv medför att hon aldrig är hård i magen.

Målsäganden har berättat om att Oskar Lundin bände isär hennes skinkor och att det kändes som att hon sprack samt att den känslan upprepades när han förde in sin penis i hennes anal. Vid undersökning samma dag påträffades flera sprickor i ändtarmsöppningen och ett par dagar senare hade antalet sprickor och omfattningen av dessa minskat, vilket visar att de var under läkning. Det finns inte skäl att ifrågasätta undersökande läkares bedömning att det var fråga om färska skador. Även om det kan finnas alternativa förklaringar måste dessa fynd anses ge stöd för Målsägandens uppgifter. Med hänsyn till vad hon berättat hade det varit klart märkligare om ingenting hade hittats i ändtarmsöppningen.

Sammanfattning och slutsats

Målsäganden har lämnat en trovärdig och tillförlitlig berättelse. Den är vid en jämförelse mer trovärdig än Oskar Lundins. Den övriga utredningen ger sammantaget starkt stöd för hennes version av händelseförloppet samtidigt som den i flera fall motsäger den som Oskar Lundin lämnat.

Parterna har ostridigt haft vaginalt samlag med varandra. Som antytts ovan kan det inte anses tillförlitligen utrett att samlaget inleddes med tvång eller ens mot Målsägandens vilja. Det är dock genom Målsägandens berättelse och vad som i övrigt framkommit bevisat att hon inte ville fortsätta samlaget när det gjorde ont och att Oskar Lundin inte lyssnade på henne när hon sa ifrån utan i stället hånade henne. Vidare har Målsäganden berättat att hon blev rädd, att rädslan tilltog när hon märkte att Oskar Lundin inte brydde sig om vad hon sa och att hon då hamnade i ett tillstånd där hon inte förmådde göra motstånd.

Eftersom tingsrätten har att utgå ifrån att det vaginala samlaget inleddes med samtycke från Målsägandens sida samt då det är oklart hur länge samlaget pågick och i vilket skede som Målsäganden sa ifrån är det svårt att se att hon utsatts för fysiskt tvång under samlaget och under alla förhållanden att Oskar Lundin avsiktligt skulle ha betvingat henne. Han har visserligen medgett att han smiskade henne på rumpan två gånger och naturligtvis ska ingen behöva utsättas för våld mot sin vilja. Oskar Lundins agerande i den delen kan dock inte uppfattas som ett led i ett betvingande av Målsäganden och samlaget avslutades kort efter slagen på rumpan. Den tilltagande rädsla som Målsäganden berättat om och som ledde till att hon inte kunde göra motstånd kan utgöra en särskilt utsatt situation enligt lagens mening. Även i den delen är det dock svårt att konstatera i vilket skede av samlaget som tillståndet ska ha inträtt och därmed vad Oskar Lundin har uppfattat innan det avslutades. Med hänvisning till ovanstående anser tingsrätten inte att det är bevisat att Målsäganden utsattes för en våldtäkt vid det vaginala samlaget.

Enligt tingsrätten är det genom Målsägandens uppgifter och vad som i övrigt framkommit i målet ställt bortom rimligt tvivel att Oskar Lundin på ett våldsamt sätt särade på Målsägandens skinkor och därefter penetrerade hennes anal med i vart fall ett finger och sedan sin penis. I det skedet måste det ha varit uppenbart för honom att Målsäganden inte ville medverka till sexuella handlingar i någon form.

Trots det har han med tvång genomfört de sexuella handlingarna, vilka är att jämställa med samlag. Detta agerande är att bedöma som en våldtäkt och brottet kan inte anses vara mindre grovt.

SKADESTÅND

Med hänsyn till utgången i skuldfrågan är Oskar Lundin skadeståndsskyldig gentemot Målsäganden. Yrkade belopp för kränkning respektive sveda och värk överensstämmer med den praxis som finns och det har inte framkommit några omständigheter som medför att det finns anledning att sätta ner dem.

När det gäller begärd ersättning i övrigt har Målsäganden i korta och svepande ordalag och utan någon som helst specificering uppgett att hennes inkomstförlust under sjukskrivningstiden respektive utlägg med anledning av händelsen uppgått till angivna belopp. Inget underlag för att styrka kraven har getts in. Större krav än så måste kunna ställas på bevisningen och det bör ha varit lätt för Målsäganden att presentera en bättre utredning i den delen. Även om det är klarlagt att Målsäganden varit sjukskriven och besökt läkare vid mer än ett tillfälle är utredningen så svag att det inte finns förutsättning att döma ut mer än vitsordat belopp.

Ränta på beloppen ska utgå på sätt som Målsäganden begärt.

ÅTALEN AVSEENDE NARKOTIKABROTT OCH RINGA NARKOTIKABROTT

INSTÄLLNINGAR

Oskar Lundin har begärt frikännande dom avseende åtalpunkt 1 och erkänt gärningarna i åtalpunkterna 2, 3 och 4. Avseende åtalpunkt 5 har han erkänt bruk

av kokain och innehav av det kokain som han hade på sig vid gripandet men invänt att han saknar kännedom om det kokain som påträffades i lägenheten. Han har medgett åklagarens begäran om förverkande av narkotika med emballage samt förverkande av 3 200 kronor. Han har ingen erinran mot att betala statens kostnader för provtagning och analys.

Camilla Jedenborg har erkänt gärningarna i åtalspunkt 2 och 4 men invänt att gärningen i åtalspunkt 2 ska bedömas som ringa brott.

Mikael Häggqvist har förnekat gärningen åtalspunkt 3 och invänt att gärningen under alla förhållanden ska bedömas som ringa brott.

UTREDNING M.M.

Oskar Lundin, Mikael Häggqvist och Camilla Jedenborg har hörts. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat beslagsprotokoll, fotografier, analys från Rättsmedicinalverket, analysresultat från Nationellt forensiskt centrum, kontoutdrag, sms-konversationer och polisens PM.

Genom utredningen har inledningsvis följande framkommit. Oskar Lundin greps den 7 augusti då han var anhållen i utevaro misstänkt för våldtäkt. När han greps hittades tre påsar kokain i ett cigarettpaket som låg i den påse som han bar på. Mängden kokain var 0,60-0,66 gram per påse, totalt 1,91 gram. Vid husrannsakan i den lägenhet som han vid den tiden disponerade, som tillhör hans föräldrar, påträffades ytterligare en påse med 0,64 gram kokain. I lägenheten hittades även kontanter – totalt 42 600 kr – som låg i högar på ett soffbord.

Polisen tog Oskar Lundins mobiltelefon i beslag och dess innehåll har analyserats. Vidare inhämtades utdrag från Oskar Lundins bankkonton. Av kontoutdragen framgår att Oskar Lundin från årsskiftet fram till den 6 augusti mottagit 124 swish-

inbetalningar på sammanlagt 144 653 kr. Under samma period har Oskar Lundin gjort 78 stycken kontantuttag på sammanlagt 100 474 kr. 35 av swish-inbetalningarna har varit på 800 kronor och elva på 1 600 kronor. Därutöver har ytterligare inbetalningar förekommit på belopp mycket närliggande 800 kr eller 1 600 kr. I Oskar Lundins telefon påträffades även anteckningar med namn och siffror där 800 och 1 600 återkommer.

Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist har gjort swish-inbetalningar till Oskar Lundins konto och det har även förekommit telefonkontakt mellan dessa båda och Oskar Lundin. Inledningsvis hördes Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist upplysningsvis och först i senare förhör delgavs de misstanke om brott.

De tilltalade har uppgett följande.

Oskar Lundin: När han greps hade han en dålig period då han drack mycket alkohol och festade med en del skumma personer. Dessa har haft tillgång till lägenheten som han vistats i. Vid vissa tillfällen har han själv inte varit där och de har även lämnat kvar saker i lägenheten som inte varit hans. Kokainet som påträffats i lägenheten måste ha lämnats kvar av någon annan. Torsdagen eller fredagen innan han greps var senaste tidpunkten andra personer än han själv vistades i lägenheten. Han hade dock inte lagt märke till narkotikan som låg på köksbänken. Han var utslagen, berusad och arbetade. Kokainet som fanns i cigarettpaketet när han greps hade han fått kvällen före och då hade han även tagit kokain, vilket var första gången han provade (åtalspunkt 5).

Kontanterna hade han för att han var intresserad av att köpa en bil. De låg på ett speciellt ställe i lägenheten och personerna som vistats i lägenheten har respekterat att det var hans pengar. Anledningen till att de låg upplagda i högar var för att han skulle räkna dem. Pengarna har han tjänat genom att arbeta, delvis har han arbetat svart och då erhållit kontant betalning.

Swish-inbetalningarna är från vänner som betalat tillbaka skulder till honom efter utekvällar. Han har även hjälpt personer som inte haft swish att reglera skulder. I efterhand har han insett att han kanske varit blåögd. Endast de swish-inbetalningar som kommer från Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist avser narkotika. Han hade en mindre mängd kokain som han köpt för eget bruk men sedan ångrade sig och sålde det till dem (åtalspunkterna 2-4). De är vänner och antagligen hade han berättat för dem att han hade kokain. Sms-konversationerna mellan honom och Camilla Jedenborg avser narkotika. Sms-konversationen mellan honom och Mikael Häggqvist måste ha avsett narkotika. Han lämnade över ca 0,6 gram kokain till Mikael Häggqvist men det var länge sedan och han har inga tydliga minnen. Swish-inbetalningen om 800 kronor från Mikael Häggqvist måste ha avsett aktuell försäljning.

Camilla Jedenborg: Hon kontaktade Oskar Lundin för att köpa kokain och hon köpte kokain av honom vid de två tillfällena (åtalspunkt 2 och 4). Hon hörde av sig till Oskar Lundin för att hon var medveten om att han hade en dålig period så hon chansade på att han skulle ha kokain att sälja. Första gången köpte hon ca 0,6 gram kokain och betalade 800 kronor med swish och andra gången köpte hon ca 1,2 gram kokain och betalade 1 600 kronor kontant. Vid det andra tillfället var de ca tio personer hemma hos henne som skulle dela på kokainet.

Mikael Häggqvist: Oskar Lundin kom till honom den aktuella kvällen då han hade födelsedagsfest. Han är helt säker på att det inte skedde någon överlåtelse av narkotika (åtalspunkt 3). Vid polisförhöret hördes han som vittne och antog att det var fråga om en narkotikaöverlåtelse med anledning av sms-konversationen mellan honom och Oskar Lundin som polisen visade honom. Senare kom han dock ihåg att så inte var fallet. Vad avser swish-betalningen han gjort till Oskar Lundin avsåg den troligtvis en krogskuld alternativt en narkotikaskuld hänförlig till tiden före den 9

januari 2016, därefter har han nämligen inte köpt kokain. Han vet inte vilken krognota eller restaurang betalningen avser då han går på krogen ofta.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Åtalspunkt 1

Eftersom åklagaren har lagt ned åtalet och Oskar Lundin har begärt det ska frikännande dom meddelas.

Åtalspunkt 2

Oskar Lundin ska dömas för narkotikabrott medan Camilla Jedenborg ska dömas för ringa narkotikabrott.

Oskar Lundin och Camilla Jedenborg har erkänt respektive gärning och deras erkännanden stöds av den övriga bevisningen i målet, däribland kontoutdrag och sms-meddelanden. Det är därför bevisat att Oskar Lundin har överlåtitt ca 0,6 gram kokain till Camilla Jedenborg på angiven tid och plats samt att hon mottagit och innehaft kokainet.

Bedömningen av hur narkotikabrott ska rubriceras ska ta sin utgångspunkt i sorten och mängden narkotika. Åklagarens mängdangivelse grundar sig på parternas egna uppgifter samt det faktum att 800 kronor betalades för kokainet. Oskar Lundin och Camilla Jedenborg har uppgett att de inte vägde det överlåttna kokainet och att de därmed inte med säkerhet kan säga hur mycket påsen innehöll. Att mängden kokain var ca 0,6 gram framstår som klart och det faktum att de tre påsar som Oskar Lundin hade på sig när han greps innehöll minst den mängden talar i någon mån för att det var fråga om minst 0,6 gram. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter kan det

dock inte uteslutas att det i stället handlade om en mängd som något understeg den vikten.

Narkotikabrott avseende kokain ska som utgångspunkt bedömas som ringa till och med 0,6 gram (se Borgeke, Månsson och Sterzel, Studier rörande påföljdspraxis med mera, 2013, s. 944 ff). Vid sidan av sort och mängd ska domstolen dock fästa avseende vid övriga omständigheter i målet, bland annat vilken roll den tilltalade har haft vid narkotikahanteringen.

Har narkotika överlåtits är det normalt uteslutet att bedöma gärningen som ringa narkotikabrott. Frågan om undantag härifrån har berörts i samband med ändringar i narkotikastrafflagen varvid uttalats att endast enstaka överlåtelser av mycket små mängder inom en sluten krets missbrukare skulle kunna vara att anse som ringa brott (se prop. 1992/93:142 s. 17 och RH 2006:3). Camilla Jedenborg har kontaktat Oskar Lundin i syfte att köpa kokain och Oskar Lundin förefaller därefter ha levererat kokainet till henne. Redan dessa omständigheter medför, tillsammans med att det i vart fall var närmare 0,6 gram som såldes, att gärningen ska bedömas som narkotikabrott av normalgraden.

Camilla Jedenborg har uppgett att hon köpte narkotikan för eget bruk och den uppgiften får tas för god. Därmed finns inga försvårande omständigheter som kan påverka rubriceringen. Gärningen ska därför bedömas som ringa narkotikabrott.

Åtalspunkt 3

Oskar Lundin ska dömas för narkotikabrott medan Mikael Häggqvist ska dömas för ringa narkotikabrott.

Oskar Lundin har visserligen erkänt gärningen men då han uttryckt viss osäkerhet och då Mikael Häggqvist förnekat att han köpt narkotika bör erkännandet inte utan vidare läggas till grund för en fällande dom.

Av den skriftliga bevisningen framgår att Mikael Häggqvist den aktuella kvällen skickade ett meddelande till Oskar Lundin som löd ”Kör du?”. Efter att Oskar Lundin svarat att han kommer meddelade Mikael Häggqvist att han är med familjen och att de skulle lösa degen efterföljande dag samt uppgav den adress som han befann sig på. Lite senare meddelade Oskar Lundin att han var utanför, i en vit skåpbil. Fem dagar senare skickade Mikael Häggqvist ett meddelande till Oskar Lundin där han ger uttryck för att han skäms för att han inte swishat denne. Samma dag betalade Mikael Häggqvist 1 000 kr till Oskar Lundin och en vecka senare 800 kr.

Ingenting i sms-kontakten tyder på att Mikael Häggqvist bjöd in Oskar Lundin till en födelsedagsfest. I stället talar innehållet, tillsammans med de betalningar som skedde i tiden därefter, med styrka för att de träffades kort utanför huset och att en narkotikaöverlåtelse då genomfördes. Oskar Lundin har erkänt att det är vad som hände och hans påstådda osäkerhet förefaller snarast vara ett försök att hjälpa sin kompis. Han har inte heller nämnt att han skulle ha varit med på den fest hemma hos Mikael Häggqvists mamma som denne berättat om, vilket han rimligen borde ha kommit ihåg.

Mikael Häggqvist har i polisförhör berättat att sms-konversationen den 5 juni handlar om att Oskar Lundin kom förbi hans mammas adress och sålde kokain, att han minns konversationen samt att han inte köpt något annat än kokain av Oskar Lundin varför det måste vara så. Han har i samma polisförhör uppgett att sms-konversationen den 10 juni handlar om att han hade glömt betala för köpet den 5 juni och betalar då.

Under en förundersökning får förhör hållas med var och en som kan antas lämna upplysningar av betydelse för utredningen (23 kap. 6 § RB). Då en förundersökning kommit så långt att någon skäligen kan misstänkas för brottet, ska han, då han hörs, underrättas om misstanken (23 kap. 18 § RB). Polisens agerande får förstås så att Mikael Häggqvist förhörs första gången eftersom han kunde ha uppgifter om Oskar Lundins försäljning av narkotika men att de efter förhöret insåg att även han kunde misstänkas för narkotikabrott, varför ett ytterligare förhör hölls där han delgavs misstanke. Tingsrätten finner att bevisvärdet av de uppgifter Mikael Häggqvist lämnat när han hörts upplysningsvis är ringa. Efteråt har dock Mikael Häggqvist delgetts misstanke per telefon och han har då bekräftat de tidigare uppgifterna, som är ganska specifika, avser en händelse som inte ligger så långt tillbaka i tiden och knappast kan blandas ihop med ett köp som ägde rum före den 9 januari, nästan fem månader tidigare. Mikael Häggqvist har i båda förhören gett uttryck för en viss osäkerhet men hans lämnade uppgift om att Oskar Lundin kom till hans mammas bostad och levererade kokain framstår inte som någonting han kunnat missta sig om. Hans vid tingsrätten lämnade uppgifter om att Oskar Lundin skulle komma till en fest och att swish-betalningen sannolikt avsåg en krognota framstår i ljuset härav som konstruerad.

En samlad bedömning av utredningen leder till att det är ställt bortom rimligt tvivel att Oskar Lundin och Mikael Häggqvist gjort sig skyldiga till den åtalade gärningen. Omständigheterna överensstämmer i allt väsentligt med de som gällde i åtalpunkt 2. I rubriceringsfrågan kan därmed hänvisas till resonemanget i den åtalpunkten. Oskar Lundin ska därmed dömas för narkotikabrott medan den gärning som Mikael Häggqvist gjort sig skyldig till är att bedöma som ringa narkotikabrott.

Åtalpunkt 4

Oskar Lundin och Camilla Jedenborg ska dömas för narkotikabrott.

Oskar Lundin och Camilla Jedenborg har erkänt respektive gärning och deras erkännanden stöds av den övriga bevisningen i målet, däribland kontoutdrag och sms-meddelanden. Det är därför bevisat att Oskar Lundin har överlåtit ca 1,2 gram kokain till Camilla Jedenborg på angiven tid och plats samt att hon mottagit och innehaft kokainet. Redan på grund av mängden narkotika ska gärningarna bedömas som narkotikabrott av normalgraden. Tingsrätten delar inte försvarets uppfattning att det är förmildrande att Camilla Jedenborg skulle dela narkotikan med flera kompisar och därmed endast skulle ha en mindre del för eget bruk. Tvärtom medför det faktum att hon ordnade kokain till flera personer på en fest att det finns anledning att se allvarigare på gärningen.

Åtalspunkt 5

Oskar Lundin ska dömas för narkotikabrott avseende innehav av 2,55 gram kokain och för ringa narkotikabrott avseende bruk av kokain

Oskar Lundin har erkänt innehav av de totalt 1,91 gram kokain som han hade på sig när han greps. Narkotikan var uppdelad i tre mindre förpackningar och det kokain som påträffades i lägenheten hade i princip samma mängd som dessa tre och innehöll samma utfyllnadssubstanser. Kokainet låg öppet på köksbänken och Oskar Lundins påstående om att det måste ha legat där några dagar utan att han märkt det är inte trovärdigt eftersom han bodde i lägenheten.

Oskar Lundins påstående om att han fått det kokain som han hade på sig av en slump kvällen före och dessförinnan endast köpt en mindre mängd kokain för eget bruk som han i stället sålde till Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist framstår i ljuset av vad som framkommit i målet som uppenbara efterhandskonstruktioner. Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist kontaktade Oskar Lundin i syfte att köpa kokain. Den stora mängden swish-inbetalningar kan knappast förklaras med delade krognotor, särskilt som betalningar av sådana notor lyser med sin frånvaro på

kontoutdragen, samtidigt som redovisade sms-meddelanden talar sitt tydliga språk. Det är uppenbart att Oskar Lundin hanterat och sålt narkotika i en helt annan utsträckning än han själv medgett. Därmed står det klart att all narkotika tillhörde honom och att innehavet åtminstone huvudsakligen var i överlåtelsesyfte.

Oskar Lundin har erkänt bruk av kokain och hans erkännande stöds av den övriga bevisningen i målet. Åtalet är styrkt även i den delen och gärningen ska bedömas som ringa narkotikabrott.

Förverkande m.m.

Oskar Lundin har gått med på att narkotika med emballage förverkas i enlighet med åklagarens begäran. Vad avser kontanterna som påträffats i lägenheten har Oskar Lundin gått med på att 3 200 kronor förverkas och anført att han tjänat resterande pengar dels genom sitt vanliga arbete, dels genom att arbeta svart. Med hänvisning till utredningen i målet och de resonemang som förts ovan är det dock klart mer sannolikt att alla beslagtagna pengar, 42 600 kronor, utgör utbyte av brottslig verksamhet än att så inte är fallet. Begäran ska därmed bifallas fullt ut.

Oskar Lundin ska också betala statens kostnader för provtagning och analys.

PÅFÖLJD

Oskar Lundin

Minimistraflet för våldtäkt uppgår till två års fängelse. När det gäller de narkotikabrott som Oskar döms för ska det vägas in att han hanterat och sålt kokain i relativt stor omfattning. Sammantaget anser tingsrätten att brotten har ett

sammanvägt straffvärde på två år och tre månader. Någon annan påföljd än fängelse kan inte komma ifråga.

Camilla Jedenborg

Camilla Jedenborg döms för narkotikabrott av normalgraden i ett fall och ett fall av narkotikabrott, ringa brott.

Narkotikabrott som inte är ringa anses vara brott av sådan art att påföljden normalt ska bestämmas till fängelse. Presumtionens styrka kan dock variera beroende på brottslighetens karaktär i det enskilda fallet och brottslighetens straffvärde har stor betydelse för påföljdsvalet.

Som angetts ovan anser tingsrätten att Camilla Jedenborgs införskaffande av kokain till flera personer på en fest snarare är en försvårande omständighet än förmildrande. Straffvärdet för den brottslighet som hon gjort sig skyldig till ligger på något över en månads fängelse och presumtionen för ett fängelsestraff är högre än vid ett innehav endast för eget bruk.

Camilla Jedenborg har inte tidigare dömts för brott och det saknas särskild anledning att befara att Camilla Jedenborg kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet. Ingenting talar för att hon inte skulle vara lämplig för samhällstjänst och hon har samtyckt till en sådan påföljd. Det finns därmed särskilda skäl att bestämma påföljden till villkorlig dom i förening med en föreskrift om samhällstjänst. Alternativstraffet bestäms till en månads fängelse.

Mikael Häggqvist

Mikael Häggqvist döms för ringa narkotikabrott vid ett tillfälle. Påföljden ska bestämmas till dagsböter. Antalet dagsböter bestäms till 150 stycken.

ÖVRIGA FRÅGOR

På grund av risk för fortsatt brottslighet samt då det för våldtäkt inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och det inte är uppenbart att häktningsskäl saknas ska Oskar Lundin vara fortsatt häktad i avvaktan på att domen vinner laga kraft.

Oskar Lundin, Camilla Jedenborg och Mikael Häggqvist ska betala 800 kronor till brottsofferfonden. En sådan avgift följer av lag och ska betalas av den som döms för ett brott med fängelse i straffskalan betala.

Tove Nichols, Sofie Jeppson och Elisabeth Massi Fritz ska få begärd ersättning. Björn Sandin har begärt ersättning för nio timmars arbete. Hans klient har erkänt gärningarna och tingsrätten anser att rimlig tid uppgår till 7,5 timmar. Han får även ersättning för tidspillan och utlägg i enlighet med kostnadsräkningen.

En tilltalad ska som huvudregel, för det fall denne döms för brott, ersätta staten för det som utbetalats av allmänna medel för en offentlig försvarare.

Ersättningsskyldigheten kan i vissa fall jämkas. Jämkning kan bland annat ske med hänsyn till brottsligheten och den tilltalades personliga och ekonomiska förhållanden. Domstolen har att tillse att betalningsskyldigheten och påföljden tillsammans utgör en lämplig reaktion för brottet (jfr Ekelöf m.fl., Rättegång III, 7 uppl., s. 290).

Oskar Lundin döms nu till ett längre fängelsestraff vilket kommer att påverka hans inkomster under en inte obetydlig tid framöver och dessutom har han ålagts ett kännbart skadestånd. Kostnaden för hans försvarare och för målsägandebiträdet ska därför staten stå för.

Camilla Jedenborgs och Mikael Häggqvists inkomster överstiger endast obetydligt den gräns där återbetalningsskyldigheten hade jämkats till 40 procent. Därtill har målet omfattat totalt tre tilltalade och deras respektive brottslighet har varit av jämförelsevis liten betydelse jämfört med utredningen i stort. Tingsrätten finner sammantaget att Camilla Jedenborgs och Mikael Häggqvists återbetalningsskyldighet ska jämkas till ungefär hälften, eller 7 500 kr.

Oskar Lundin har begärt ersättning av allmänna medel för kostnaden för bevisning i rättegången. Eftersom han inte frikänts från ansvar saknas förutsättningar att bifalla hans begäran.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten senast den 18 november 2016.

Anders E Larsson

SÖDERTÖRNS TINGSRÄTT AVRÄKNINGSUNDERLAG

Avdelning 4

2016-10-28

Huddinge

Mål nr: B 10312-16

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 19920116-5231	Datum för dom/beslut 2016-10-28
Efternamn Lundin	Förnamn Kjell OSKAR

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

2016-08-07	
------------	--

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

141 84 Huddinge

Besöksadress

Björnkullavägen 5 A

Telefon

08-561 660 40

Telefax

08-711 05 80

Expeditionstid

måndag - fredag

E-post: sodertorns.tingsratt.avdelning4@dom.se

08:30-16:00

www.sodertornstingsratt.domstol.se

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.